

ת"פ 514/14 - מדינת ישראל נגד אמגד שאהין

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 514-14
23 דצמבר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

אמגד שאהין (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו (הובא ממאסר) ובא כוחו עו"ד - בוסקילה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג בבית משפט ביום 3.3.15 על פיו כתב האישום תוקן ונדחה לקבלת תסקיר ועם קבלת התסקיר ישובו הצדדים לדבר.

נתקבלו תסקירים בענינו, כולל תסקירי ביניים, מהם עלה שהוא שוחרר עם צו פיקוח מעצרים ב- 14.12.14, מגיע לפגישות שבועיות עם שירות המבחן, מוסר דגימות לאיתור סם. למעט בדיקה אחת בה נמצאו שרידי קנבוס, יתר הבדיקות היו נקיות. הם עבדו עמו בנושא של זיהוי מצבי סיכון בהם עלול לאבד שליטה ושמירת ההישגים הטיפולים שהשיג בהיותו אסיר ובמסגרת הרשות לשיקום האסיר. הוא ביטא תובנות ראשוניות באשר למניעים של התנהגותו האלימה לצד רצון לשמור על אורח חיים תקין. הוא ביטא יחס מגויס לטיפול לצד אכזבה עצמית בהיותו אסיר משוחרר ובשל הצער שהוא מסב להוריו. במסגרת היותו אסיר משוחרר הוא טופל ביחידה לקידום הנוער במזרח ירושלים. מהדיווח העובד הסוציאלי שטיפל בו עלה כי הוא ביטא יחס רציני לטיפול והשתלב בקבוצה ולמרות הפרת תנאי השחרור אמרו שהוא יכול לחזור לטיפול יחד עם עבודה אם תינתן החלטה של בית משפט שתתיר זאת. ענין זה נבחן ובהמשך צוין שמדובר בטפול קבוצתי מידי יום ראשון או רביעי וכי בכל מקרה לגבי תעסוקה תבחן זאת וועדה של רשות לשיקום האסיר והואיל והתרשמו שהוא נזקק למסגרת טיפולית בעל גבולות וכללים, כולל שילובו בתעסוקה, ובעיקר על רקע

עמוד 1

מוטיבציה שביטא, המליצו לאפשר לו לצאת מהבית כדי להשתלב בטיפול, ובתנאי שילוה על ידי מפקח.

בתסקיר לאחר מכן צוין כי הוא מסר מידע סותר והתקשה לענות על שאלותיהם.

הוא היה בקשר רומנטי עם המתלוננת תקופה קצרה לפני האירוע, שלל אלימות, למעט באותו אירוע. טען שלאחר מכן נותק הקשר, אולם לאחרונה הוא חודש לאור בקשות המתלוננת. לדבריו, ריחם עליה והיא נמצאת בהיריון, דבר שהפיך בו תקווה להתחלה חדשה.

בנסיבות אלה, התרשמו שהוא אדם מניפולטיבי, שמעצים מצוקות ומטשטש אחריות. הוא אמר שפרץ ויכוח בינו לבין האמא של המתלוננת בשל כסף שלווה מגורמים לא חוקיים שלחצו עליו. הוא הודה שהרים ידו על המתלוננת, אך הכחיש כי איים עליה או גרם נזק וביטא תחושת קורבנות. יחד עם זאת, שב וביטא רצון להשתלב בטיפול שיסייע לשנות את אורח חייו.

הם התרשמו כי ברקע קווי אישיות ודפוסי התנהגות אלימים ואימפולסיביים המועצמת במצבי דחק.

הם ניסו לזמן את המתלוננת, שטענה שהיא לא יכולה להגיע לשירות המבחן בירושלים, אך אישרה כי חידשו את הקשר ומצפים לילד. היא ביטאה שביעות רצון מהקשר והתקשתה להבין מדוע מעוניינים להיפגש בה. משכך, סברו שיש חשיבות רבה ליקום מפגש מעמיק יותר איתה וביקשו לדחות לתקופה נוספת.

בתסקיר שהוגש לאחר מכן צוין כי בהמשך השיחה עם המתלוננת התברר כי נוצר קשר בין השניים שאופין באלימות מילולית הדדית, אך היא עמדה על כך שזה אירוע אלים חד פעמי, על רקע בלבול שחש לאחר שהשתחרר ממאסר ארוך. לדבריה, למרות המעצר, היא חידשה איתו קשר בשל רגשות אהבה כלפיו וכוונתם להינשא לאחר שיוולד הילד המשותף. היא ביטלה על חשש לחייה. טענה שבשל הריונה נזהרה שלא לנקוט כלפיה באלימות. היא שללה צורך בהתערבות מקצועית עבורו או זוגית. יש לה ילדה מזוגיות קודמת אשר נפגשת עמה לעיתים רחוקות בלבד, שכן היא גרה עם אביה. הם התרשמו ממערכת זוגית פתולוגית המבוססת על יחסי תלות, כח ושלטה. המתלוננת להתרשמותם, אישה חלשה ותלותית המתקשה לבחון את צרכיה בנפרד מהנאשם ונעדרת מערכות תמיכה משפחתיות מכילות. לכן, הם התבלטו, שכן הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול, אך מתקשה ללמוד לקח מהעבר. גם בעבר לקח חלק בהליכים טיפולים שונים, אך בפועל המשיך מעורבותו בפלילים והוא מטשטש מחומרת האירועים. למרות זאת המליצו על תקופת ניסיון נוספת של חצי שנה והואיל והיה ברור שבני הזוג ימשיכו להיות בקשר זוגי, או לחילופין יהיו בקשר בשל ההורות המשותפת, נעתרתי לבקשה והדיון נדחה. אולם, ב- 7.10.15 נתקבל דיווח דחוף משירות המבחן על פיו הוא נעצר בגין ביצוע עבירות של נהיגה בקלות ראש ובפסילה ב- 19.8.15 וכן כי בנוסף לכך נפתחו נגדו תיקים נוספים.

שמעתי היום מפי התובעת כי מדובר בעבירות של הפרת הוראה חוקית.

משכך, ציינו כי אין ביכולתם להמשיך בתקופת הניסיון ולא באו בהמלצה טיפולית או עונשית כלשהי.

שמעתי מפי הנאשם שנדון ל- 10 חודשי מאסר תוך הפעלת מאסר מותנה של 4 חודשים, סך הכל ל- 10 חודשי מאסר, החל מיום 24.8.15.

מדובר במי שלחובתו 5 הרשעות קודמות, החל משנת 2007, בית משפט לנוער בעבירות שונות. הוא נדון למאסר ראשון של 6 חודשים בעבודות שירות בגין מספר עבירות. כעבור זמן נדון ל- 48 חודשי מאסר בגין מספר אישומים שכללו עבירות שונות, ביניהם גניבת רכב, הפרת הוראה חוקית, נהיגה פוזת ברכב, הכשלת שוטר ועוד. הרשעתו הפלילית

האחרונה היא מ-22.4.13, שתי עבירות של תקיפת שוטר והעלבת שוטר, בגינה נדון ל-30 ימי מאסר וכיום כאמור נושא ב-10 חודשי מאסר בעבירות נהיגה.

לדבריו, אם תנוכה תקופת שליש אמור להשתחרר בעוד כחודש.

התובעת עותרת למאסר במצטבר ומפנה לחומרת העבירות ולאופיה של המתלוננת, בעוד הסניגור מבקש להימנע ממאסר או לחילופין להסתפק בחודש וחצי שהיה עצור.

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

בעפ"ג מרכז 6178-10-08 תק-מח, 2009, **מירחי באייבצאייב נ' מדינת ישראל**. המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים של איומים, היזק לרכוש בזדון ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן הפרת הוראה חוקית ונדון ל-32 חודשי מאסר, שנה מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת בסך של 10,000 ₪. בית משפט מחוזי מצא לנכון להתערב בגזר הדין והעמיד המאסר על שנתיים תוך שמציין שאכן המדיניות הענישה הנהוגה במקרה של אלימות פיזית ומילולית כלפי בנות זוג היא מדיניות מחמירה של הטלת עונש מאסר בפועל לתקופות לא קצרות, כפי שנקט בית משפט קמא, אך נראה כי לאור עברו הנקי והעובדה שמדובר במאסר ראשון החמיר במידה המצדיקה התערבות.

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 **יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל**, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

בברע"פ 1293/08 **אלכסנדר קורניק נגד מדינת ישראל**, כב' השופט ג'ובראן, מדובר בנאשם שהגיע לבית בת זוגו, ממנה חי בנפרד, כדי להשיב בתם לרשותו, על-פי הסדרי ראייה, ואיים כי יפגע בה. בגין זאת הורשע לאחר שמיעת הראיות וצירף שני אישומים נוספים של תקיפת בת זוגו. הוטל עליו מאסר בפועל של שנה, מאסר מותנה של שנה למשך 3 שנים בגין כל עבירת אלימות כולל איומים, וכן קנס בסך 5000 ₪ והתחייבות בסך 5000 ₪. ערעור לבימ"ש מחוזי נדחה, וצוין שנשקלו שיקולים ראויים, וכי אף שעברו של הנאשם נקי, מדובר בענישה שאיננה חריגה והיא משקפת מדיניות הענישה כלפי מי שתוקפים את בנות זוגם. בנסיבות אלה בימ"ע לא נתן רשות ערעור וצוין כי לא מצא סטיה מנורמת הענישה המקובלת וכי העונש הולם.

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

אם אין הנאשם מכיר בנזקקות טיפולית ודוחה לכן כל הצעה טיפולית, יש להחמיר עימו ואפילו אם מדובר באדם מבוגר שבעת ביצוע העבירה עברו היה נקי.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

הסניגור טען שהעבירות הן ברף התחתון, שכן עיקר האלימות היתה כלפי רכוש, אולם לא אוכל לקבל טענה זו, שכן איים לפגוע בגופה ואף תקף אותה בכך שמשך בשיער ראשה אך גם לא ניתן לומר שהעבירות נעברו ברף הגבוה.

הכוונה היתה לאפשר לו להשתלב בהליך טיפולי, אך בשל המעצר וגזר הדין שבא בעקבותיו, ההליך נקטע. מאידך גיסא, המתלוננת עצמה איננה מעוניינת להשתלב בטפול והיא מעוניינת לשוב ולגור איתו לאחר שהיום נמצאת לדבריו בבית חולים ויולדת את ילדם המשותף.

בנסיבות אלה, אף שיוטל עליו מאסר, אסתפק בתקופה קצרה, שרק חלקה תצטבר.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור מיום 5.11.14 עד 14.12.14, באופן ש- 30 יום יצטברו והיתרה בחופף.

2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

3. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ו, 23/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

הפיקדון יושב לאביו, אחמד שהאין, ובתנאי שלא נרשם עליו עיקול.

ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ו, 23/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה